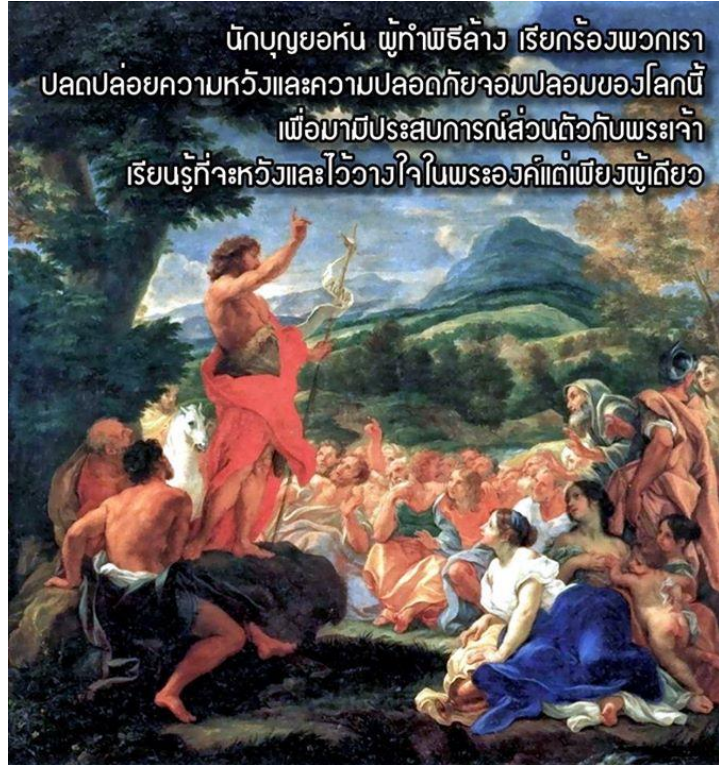

ข้อคิดยามเช้า วันเสาร์ ที่ 6 ธันวาคม ค.ศ.2014

ในพระคัมภีร์ “ถิ่นทุรกันดาร” เป็น “สถานที่พบปะกับพระเจ้า” ชาวอิสราเอล ได้พบพระเจ้า และ เรียนรู้จักวิถีทางของพระองค์ในถิ่นทุรกันดาร ที่นั่นเองพวกเขาได้กลายเป็นประชากรของพระองค์ และ พระองค์กลายเป็นพระเจ้าของพวกเขา แต่ก่อนอื่นหมดพวกเขาต้องปล่อยวางสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ที่ทำให้พวกเขา มีความสุข และ ความยินดีในประเทศอียิปต์ ไว้เบื้องหลัง ไม่ว่าจะบ้านพักที่สวยงาม ทรัพย์สินเงินทอง เรือกสวนไร่นา และ อาหารที่อุดมสมบูรณ์ แล้วติดตามโมเสสเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เพื่อไปยังแผ่นดินพันธสัญญาต่อไปเช่นเดียวกันก่อนที่จะเริ่มพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดีอย่างเปิดเผย

นักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง เรียกร้องพวกเรา
ปลดปล่อยความหวังและความปลอดภัยจอมปลอมของโลกนี้
เพื่อมาสัมผัสการณ์ส่วนตัวกับพระเจ้า
เรียนรู้ที่จะหวังและไว้วางใจในพระองค์แต่เพียงผู้เดียว

พระเยซูเจ้าทรงใช้เวลาสี่สิบวันสี่สิบคืนในถิ่นทุรกันดารเพื่อเตรียมความพร้อมด้วยการพบปะกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว การเรียกประชาชนให้เข้ามาในถิ่นทุรกันดารของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างนั้น ท่านกำลังเรียกพวกเขาให้ปล่อยวางความหวัง และ ความปลอดภัยที่จอมปลอมของพวกเขา มาสัมผัสการณ์ส่วนตัวกับพระเจ้า และ เรียนรู้ที่จะหวังและไว้วางใจในพระองค์แต่เพียงผู้เดียว เราเองก็เช่นกัน ถึงเวลาที่ควรปล่อยวางจากเรื่องราวต่าง ๆ จากทรัพย์สมบัติ ความหว่านหาอาหารที่เกินเหตุ

“จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าจงทำทางเดินของพระองค์ให้ตรงเถิด” (มก 1:3)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี